

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **R. H.**, zast. opatrovnící L. V., pracovníci Krajského soudu v Ostravě, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2004, č. j 59 Az 81/2003 – 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 8. 3. 2004, č. j. 59 Az 81/2003 – 18, zamítl žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2003, č. j. OAM-5766/VL-10-03-2003, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Rozhodnutím žalovaného správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Správní orgán tak učinil s odůvodněním, že žadatel v řízení neuváděl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven v domovské zemi pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu. Krajský soud dospěl k těmto závěrům, a proto žalobu jako nedůvodnou, podle ustanovení § 78, odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně žádal, aby ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Požádal též o nařízení veřejného soudního projednání věci ve smyslu § 30 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), s odvoláním na § 138 o. s. ř., ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů a ustanovení tlumočnicka jazyka ukrajinského.

Vzhledem k žádosti stěžovatele o ustanovení bezplatného právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti, zaslal mu Krajský soud v Ostravě formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro řízení o osvobození od soudních poplatků

a ustanovení zástupce“ a stanovil lhůtu deseti dnů k vyplnění tohoto formuláře a jeho vrácení podepsanému soudu. Z obsahu spisu vyplývá, že výzva spolu s formulářem byla stěžovateli zaslána na jím uvedenou adresu P. 10, V O. 21, avšak podle záznamu pošty na obálce, v níž byly písemnosti doručovány, nebyl v den doručování – 18. 6. 2004 – stěžovatel v místě bydliště zastížen, a proto mu byla zde zanechána výzva, aby si písemnost na poště vyzvedl s tím, že třetí den od uložení písemnosti se pokládá za den doručení, i když se o uložení nedozvěděl. Stěžovatel si však písemnost na poště nevyzvedl, a ta byla vrácena podepsanému soudu zpět dne 9. 7. 2004. Uvedenou písemnost je tudíž nutno pokládat za doručenu dnem 21. 6. 2004. Ve stanovené lhůtě deseti dnů, ani v přiměřeně prodloužené lhůtě však stěžovatel vyplněný formulář Krajskému soudu v Ostravě nezaslal, tedy neosvědčil své majetkové a výdělkové poměry. Krajský soud proto usnesením ze dne 2. 8. 2004, č. j. 59 Az 81/2003 – 30, návrh stěžovatele, aby mu byl ustanoven pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů, zamítl s odůvodněním, že stěžovatel neosvědčil své předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, což je jedna z podmínek ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s., pro možnost ustanovení zástupce soudem. Při doručování této písemnosti nebyl stěžovatel opět v místě doručení zastížen, a písemnost mu proto byla uložena na poště s výzvou k jejímu vyzvednutí tak, jako v případě předchozí výzvy. Protože stěžovatel si v úložní lhůtě písemnost nevyzvedl, byla tato vrácena soudu zpět a zmíněné usnesení nabylo právní moci dne 6. 9. 2004.

Jelikož podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, nemá-li sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie, vyzval následně Krajský soud v Ostravě stěžovatele usnesením ze dne 11. 10. 2004, č. j. 59 Az 81/2003 – 36, aby si ve lhůtě 15ti dnů ode dne doručení usnesení zvolil pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů. Usnesení – výzva – byla doručena stěžovateli na jím uvedenou adresu V O. 21, P. 10 (u J. V.), dne 2. 5. 2004. Ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později (až do data předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu – 24. 3. 2005), však stěžovatel výzvě soudu nevyhověl.

Krajský soud v Ostravě předložil poté spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s předkládací zprávou, že stěžovatel není v řízení zastoupen advokátem. Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 7. 7. 2005 vrátil spis zpět Krajskému soudu v Ostravě, neboť k projednání kasační stížnosti nebyly v té době splněny procesní podmínky. Stěžovatel totiž ve výzvě, aby si pro řízení o kasační stížnosti zvolil v souladu s ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. advokáta, nepoučil stěžovatele o následcích nevyhovění, tj. o možnosti odmítnout kasační stížnost, ačkoliv jde o nezbytný předpoklad předpokládaného postupu ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 19. 7. 2005, č. j. 59 Az 81/2003 – 43, znovu vyzval žalobce, aby si ve lhůtě 15ti dnů ode dne doručení tohoto usnesení zvolil pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů, a současně jej poučil, že nebude-li této výzvě vyhověno, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Protože uvedené usnesení bylo vráceno poštou zpět soudu s poznámkou, že stěžovatel na uvedené adrese nebydlí - odstěhoval se bez udání adresy, zjišťoval krajský soud místo bydliště stěžovatele. Protože z obsahu zprávy Policie České republiky – Oddělení cizinecké policie v Praze 3 zjistil, že stěžovatel je stále hlášen na původní adrese a změnu místa bydliště nenahlásil, ustanovil Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 31. 8. 2005, č. j. 59 Az 81/2003 – 50, stěžovateli opatrovníka podle § 29 odst. 3 o. s. ř., jakožto osobě neznámého pobytu, a to pracovníci Krajského soudu v Ostravě, paní L. V. Té také zaslal výzvu k odstranění nedostatku povinného zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti. Usnesení

ze dne 8. 11. 2005, č. j. 59 Az 81/2003 – 52, bylo opatrovnici doručeno dne 15. 11. 2005, na výzvu však reagováno nebylo.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh mj. též tehdy, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

Stěžovatel vystupuje ve správním řízení a v řízení o kasační stížnosti jako fyzická osoba bez předepsaného právnického vzdělání. Z toho je nutno dovodit, že musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; ostatně sám stěžovatel o toto ustanovení požádal. S ohledem na výše uvedené je však nutno uzavřít, že stěžovatel v daném řízení neodstranil nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť jeho žádost o ustanovení zástupce soudem byla pravomocně zamítnuta a stěžovatel nedoložil plnou moc osvědčující takové zastoupení. Přitom byl v usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 7. 2005, č. j. 59 Az 81/2003 – 43, poučen o následcích nevyhovění výzvě. Stejně tak byla posléze o týchž následcích poučena též soudem mu ustanovená opatrovnice. Pro uvedený nedostatek podmínky nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s.

Stěžovatel v kasační stížnosti navrhoval, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl a také se jím nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle něhož nemá žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu